

§ 60 Medlemsförslag

CARIN ÅBLAD LUNDSTRÖM:

Ordförande, kolleger i kyrkomötet, biskopar! Jag talar för utskottet. Utskottet yrkar avslag på motion 2013:79. Motionärerna föreslår en ändring i kyrkoordningen som innebär, att medlemmar i en församling ska kunna väcka förslag i kyrkofullmäktige genom medlemsförslag.

Motionen har ju en historia här i kyrkomötet. Många av oss känner igen den. Utskottet har noterat motionärernas goda intention att öka delaktigheten hos särskilt yngre medlemmar. Det är bra. Utskottet bifaller ändå inte motionen och skälet till detta är att vi redan i vårt system har kontaktytor, såsom vi skriver i betänkandet, mellan förtroendevalda och medlemmar. Utskottet vill uppmärksamma att det är självklart att medlemmar uppvaktar församlingens förtroendevalda med förslag och angelägna ärenden. Sedan tar den förtroendevalde med sig förslagen in i beslutande församling för beredning och beslut.

Detta är ju en god och välfungerande demokratisk ordning som inte bör förvirras, utökas eller ändras med den kommunala medborgarförslagsmodellen. Förståelsen däremot för den demokratiska processen och förståelsen av medlemmens process löses kanske inte med medlemsförslag. Det är ett annat ärende som får komma upp vid annat tillfälle.

Utskottet yrkar alltså avslag på motion 2013:79 men ser ändå, att det finns en god intention att försöka få en kommunikation med medlemmarna och särskilt de unga.

ANTON HÄRDER:

När vi hade uppe det här förslaget vid förra kyrkomötet stod jag i talarstolen och talade om byråkrati. Det är det jag tycker att det är. När vi pratar om ett ökat inflytande och när vi vet att de flesta av oss har kyrkofullmäktige två till tre gånger om året, kommer det att ta lång tid för de unga människorna som vill lämna ett medlemsförslag att få svar på sina frågor. Både jag och utskottet tror, att det finns andra vägar att göra sin röst hörd för att öka demokratin och vitaliteten bland våra medlemmar, genom vilka de dessutom får betydligt snabbare svar och respons på sina synpunkter på den verksamhet vi bedriver i våra församlingar.

Bifall till utskottets förslag.

ANNA EKSTRÖM:

Ordförande, ledamöter! Bifall till motion 2013:79, som handlar om att medlemmar ska kunna väcka förslag i kyrkofullmäktige, så kallat medlemsförslag. Här är det viktigt att hänga med i de små orden. Här är ordet "ska" med, ska kunna. Vi har haft det tidigare, för ett eller två år sedan.

Byråkrati, det var lite roligt, det ska vi prata om. Tidigare hade vi skrivit "göra det möjligt" och fick då kritik. Nej, vänta nu. Göra det möjligt är lite vagt. Det finns ju redan möjlighet. Nu står det "ska". Detta borde vara en rättighet. Precis som utskottets förespråkare Carin Åblad Lundström säger är denna kommunikation något som vi faktiskt förutsätter. Man säger att intentionen är god, men det är ingenting som då behövs i byråkratin. Det kan väl vara sant. Det är mycket riktigt att detta inte behövs i vissa församlingar, för där finns det en förslagslåda. Där finns en hemsida, där man kan gå in och klicka och få kontakt direkt. Men det är inte hela sanningen överallt.

Där förslagslådan inte finns, där hemsidan inte finns, där kontakten mellan förtroendevalda inte finns mer än kanske just vid valet, vad händer där? Där är

det viktigt med detta "ska". Är det så att man har någonting man går omkring och bär på, har vi ju ändå den formen på vår kyrka i dag, att vi är medlemmar där vi bor. Vi kan inte byta. Det är där vi på något sätt ska vara aktiva i gudstjänsten och annat. Vi kan inte välja eller välja bort våra syskon. Om man har en fråga som man inte får upp, är det så viktigt med detta "ska". Det ska finnas en möjlighet. Det är jättebra att då kunna få svar bara två eller tre gånger om året. Det är ju inte dåligt. Inte heller är det så att man tänker att vi då får vi för mycket att göra. Det hade varit jätteroligt att få mer att göra i kyrkofullmäktige ibland.

Sedan kan vi ta och titta på De Ungas Kyrkomöte. De tycker att detta är ett förslag i rätt riktning. Man säger, att de unga som i dag får rösta men inte får sitta med och bestämma mycket riktigt då kan lämna förslag. Vi ska också tillägga, att vi har fler än bara de som inte är över 18 som får sitta med. Det kan också vara så att man är utrikesfödd och därmed inte heller får vara med i de lokala valen.

Bifall till motion 2013:79.

EVY KJELLBERG:

Ordförande, kyrkomötesdeltagare och biskopar! Det här är mitt första kyrkomöte och förmodligen mitt sista. Då förväntas det väl att man ska sitta som en mus nere på sin plats. Men när jag nu har sett utskottets betänkande och man föreslår avslag på motion 2013:79 och möjligheten att kunna väcka ett medlemsförslag till kyrkofullmäktige, blir jag både beklämd och ledsen, orolig och även lite smått arg. Varför försitta en sådan här chans till att öppna upp vår verksamhet? Det är väl så, att det här förslaget kanske inte kan saliggöra allt, men det kan vara en liten, liten början till att öppna upp och öka delaktighet i vår värld. Varför ska vi stänga dörren för dem som vill ha det här i sin församling? Ge oss möjligheten. Själv har jag faktiskt goda erfarenheter i kommunal regi där vi har medborgarförslag. Då ställer jag mig frågan varför Svenska kyrkans ska vara sämre än kommunerna i det här fallet. Det är självklart så, att man måste ha en ordentlig marknadsföring om man genomför en sådan här sak. Det är ett komplement till alla tekniska innovationer på området, kontaktytor och så vidare.

I utskottet säger man i betänkandet, att intentionerna är goda men att det inte finns något behov. Inget behov? Det kan man tolka på två olika sätt, om man vill. Man kan säga okej, kör, gör vad ni vill. Det spelar ingen roll om det inte står i kyrkoordningen. Fast i det fallet är jag faktiskt tveksam om man kan genomföra det. Jag tror inte att mina vänner hemma i min församling, som är paragrafryttare, skulle tillstyrka mitt förslag om jag kommer med det. Man skulle slå upp kyrkoordningen och titta efter. Där finns ingenting om medlemsförslag och därför avslag utan att reagera. Det andra sättet att tolka är, att man säger att man har så många goda kontaktytor. Med all respekt för alla anställda i Svenska kyrkan och även förtroendevalda i hela vårt långa land undrar jag om vi verkligen är så jättebra på att ha kontakt med våra medlemmar. Kanske det förstås också beror lite grand på var man bor och hur stora församlingarna är.

Jag skulle vädja till utskottet att tänka om. Ju mer vi kan öppna upp, finnas ute i samhället, synas och höras och ge människor möjlighet, kommer vi att nå en bit på väg. Bifall till motion 2013:79.

CARIN ÅBLAD LUNDSTRÖM (REPLIK):

Man kan alltså redan skriva motioner. Det är fullt möjligt att lämna in dem till fullmäktige. Mitt förslag till er är därför egentligen, i stället för att återkomma till det här om medlemsförslag, att skriva motioner in till fullmäktige i den andra nivån.

Sedan tycker jag det är komplicerat att använda begreppet medlemsförslag in i den organisation som vi har. Nu hör jag när ni pratar om att ni använder hur man förstår sin möjlighet att lämna in förslag på olika idéer som man har. Jag tror, att det kanske är det ni ska skriva motioner om i stället för medlemsförslag – nu tittar jag på Anna – förståelse för hur processen ska vara, både för förtroendevalda och ut till medlemmarna, men det är ju inte det motionen 2013:79 rör.

ANTON HÄRDER:

Jag vill återigen säga, att vi ibland hänvisar till att vi inte ska ha det som i den borgerliga världen, i kommun och landsting, och ibland att vi ska ha samma sak. Utskottet har svarat att man kan skriva motioner hemma. De som är förtroendevalda kan skriva till sitt kyrkofullmäktige att man ska ha medborgarförslag, eller vad man vill kalla denna dialog med församlingsbor. Skulle någon paragrafryttare säga att det inte står i kyrkoordningen, får de hänvisa till den debatt vi har haft här och i det förra kyrkomötet. Jag tror inte detta ska vara något problem. Vi måste hitta andra vägar att föra den här diskussionen. Jag tror inte att folk väntar till maj månad att få svar på det de lämnade in i december för att novembermötet redan har varit.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 98.